

EDUSKUNNAN
MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNTA

Helsingissä
25 päivänä syyskuuta 1992
Lausunto n:o 6

Valtiovarainvaliokunnalle

Eduskunta on 15 päivänä syyskuuta 1992 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 148 laiksi suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavista markkinoimismaksuista annetun lain 1 ja 17 §:n muuttamisesta ja samalla päättänyt, että maa- ja metsätalousvaliokunnan on annettava siitä valtiovarainvaliokunnalle lausunto.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina erikoistutkija Esko Juvonen maa- ja metsätalousministeriöstä, agronomi Erkki Kaarakainen maatalahallituksesta ja osastonjohtaja Markku Suojanen Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK:sta.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavista markkinoimismaksuista annetun lain voimassaoloaikaa jatkettavaksi vuoden 1994 loppuun. Markkinoimismaksuvelvollisen oikeusturvan parantamiseksi sekä julkisoikeudellisten maksujen ja suoritusten perinnän yhdenmukaistamiseksi ehdotetaan lisäksi lain 17 §:ää muutettavaksi siten, että myös liike-, säästö- tai osuuspankkiin viimeistään eräpäivänä suoritettu markkinoimismaksu tai sen ennakko katsottaisiin ajoissa tehdyksi.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta. Esitys liittyy vuoden 1993 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä.

Valiokunta toteaa kuitenkin, että suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavista markkinoimismaksuista annettu laki on peräisin

ajalta, jolloin kananmunantuotannossa ei ollut kiintiöjärjestelmää eikä sikataloudessa muita tuotannonohjausjärjestelmiä. EY-hakemuksen jättämisen jälkeen lakia ei voida enää pitää perusteltuna, vaan se ainoastaan heikentää maamme parhaiden yritysten kilpailukykyä ja kannattavuutta. Valiokunta esittääkin, että valtiovarainvaliokunta ottaisi tämän huomioon mietinnössään.

Valiokunta on lisäksi kiinnittänyt huomiota lain 26 §:n 2 momenttiin, josta ilmenee, että maatalahallitus voi määrätyin edellytyksin alentaa maatalouden harjoittajien muodostaman sikataloutta harjoittavan yhtymän markkinoimismaksun sen suuruiseksi, joksi osakkaiden yhteenlasketut maksut muodostuisivat, jos osakkaat harjoittaisivat sikataloutta erikseen yhtymäosuutensa mukaisessa laajuudessa. Säännöstä on hallituksen esityksessä (HE 195/1978 vp) perusteltu sillä, että siten voidaan estää yhteissikaloiden osakkaiden joutuminen huonompaan asemaan kuin muut sikatalouden harjoittajat. Kun laissa ei ole vastaavaa säännöstä yhteiskanaloiden osalta, valiokunta pitää ilmeisenä, että laki asettaa yhteiskanaloiden osakkaat huonompaan asemaan muihin kanatalouden harjoittajiin samoin kuin yhteissikaloihin nähden. Valiokunta esittääkin, että valtiovarainvaliokunta selvittää, onko kyseiseen lainkohtaan syytä tehdä muutos, jolla yhteiskanalat rinnastetaan yhteissikaloihin.

Maa- ja metsätalousvaliokunta esittää kunniottaen,

että valtiovarainvaliokunta mietintöönsä laatiessaan ottaisi huomioon mitä tässä lausunnossa on esitetty.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja S.-L. Anttila, varapuheenjohtaja Iivari, jäsenet Järvilahti, Kalli, Kohijoki, Lahikainen, Ollila, Polvinen,

Pulliainen, Rajamäki, Riihijärvi, Rinne, Saapunki, Saario ja Westerlund sekä varajäsen Laakko-nen.

